

Casa Solanell

Bagà

Ubicació

Comarca: Berguedà
Lloc/Adreça: Nucli històric. Plaça Galceràn de Pinós, 24

Coordenades:

Latitud: 42.25263
Longitud: 1.86078
UTM Est (X): 406026
UTM Nord (Y): 4678454

Classificació

Número de fitxa 08016-45
Àmbit: Patrimoni immoble
Tipologia Edifici
Estil / època: Modern Renaixement Barroc
Segle XVI-XVIII
Estat de conservació Bo
Notes de conservació: Elements a conservar: en general tot el volum de la casa i especialment els relleus de la façana i els sostres enteixinats de la planta noble.

Protecció Inexistent
Número inventari IPAC nº 3004, any 1990

Generalitat i altres inventaris

Accés Restringit
Ús actual: Residencial
Titularitat Privada
Titular: Ref. cad.: 47308DG0768N

Fitxes associades:

[Plaça Galceràn de Pinós](#)

Autoria de la fitxa Cortés Elía, M^a del Agua
Data de registre de la fitxa: dj., 22/01/2004 - 01:00

Descripció

Casa entre mitgeres de baixos, cinc pisos i el principal, situada a la plaça Major a l'angle ES. Construïda al segle XVII o inicis XVIII, fou reformada al XIX al adaptar-se a diferents habitatges. Els murs són de maçoneria irregular i coberta a dues vessants amb el carener paral·lel a la façana. Casa de més presència a la plaça, casal dels senyors d'aquest llinatge i abans de la noblesa de Foix, els escuts dels quals presideixen les finestres del primer pis. A la planta baixa la porta s'obre al porxo de la plaça, ocupant tres arcs de mig punt d'aquest. El sostre del porxo és de bigues de fusta unides amb morter i posades sobre bigues perpendiculars a la plaça i més separades entre elles. A la planta baixa, sota el porxo, hi ha tres portes adovellades; la de més a la dreta dona accés als pisos de la casa; hi ha una altra al centre i una més cap a migdia amb la dovella central amb les inicials JHS. Aquestes dues portes tenen les dovelles més curtes que a la porta principal. Amb la principal s'accedeix als pisos a través d'una escala encaixada quadrangular. Els graons són de pedra fins al pis principal i de rajola i fusta en la resta de pisos, marcant així el pis noble de la casa. Des de l'entrada s'accedeix també a un soterrani que queda a nivell del carrer Calic. L'escala encaixada forma un cos quadrangular amb barana de forja; el sostre de la planta baixa és de bigues de fusta tallades amb enteixinat de fusta molt característic de les cases de la vila. La porta principal és d'arc de mig punt amb grans dovelles ben tallades amb un escut tallat a la central, escut quarterat amb lleó rampant al primer i al darrer quadre i una planta als altres dos. Els altres elements destacables són les finestres; hi ha dues al primer pis obertes en un pany de paret de pedra ben carreuada i rosa, com la de l'església, decorades amb motllura que ressegueix la llinda i rematada amb una careta a banda i banda. Al centre de la llinda, entre lleons rampants, cada finestral llueix el mateix escut, dos quaters amb les barres dels Foix, i dos campers escacats. La primera casa construïda sembla ser el cos de tramuntana i la resta afegit posteriorment seguint les característiques generals.

Observacions:

Tot i que no s'ha pogut accedir a l'interior dels habitatges, ens han informat que a l'interior de la planta noble hi ha un escut nobiliari. La fotografia nº 2 correspon a la casa Matapins, porta al costat de la de can Solanell. Nivell protecció a les NNSS de Bagà any 1983: 1b (conservació parcial i rehabilitació). Mapa del nucli antic de Bagà. Diputació de Barcelona, servei cartogràfic. Escala 1:1000.

Història

La casa Solanell fou residència de la família que li dona nom, nobles baganesos hereus dels Foix, documentats des del XV com a castlans i procuradors dels Pinós. La branca secundària dels Foix residí a Bagà fins al XIX, però els hereus s'entroncaren amb la família Solanell de Ripoll (l'any 1679 Teresa de Foix ja era vídua del senyor Solanell), però al XIX els béns retornaren a la família. Actualment els diferents pisos estan llogats per separat, mentre que el principal o planta noble es manté com una única vivenda dels propietaris.

Bibliografia

SERRA VILARÓ, J. (1930). Baronies de Pinós i Mataplana. Investigació als seus arxius. 3 vols. Reedició de 1989 del Centre d'Estudis Baganesos. (Vol. I, p. 472).

